

Egyáltalán nem „pasztell” – Angol nyelvtanfolyam Portóban – Felső Tímea

Amikor először hallottam arról, hogy a „pastel de nata” a portugálok egyik legismertebb süteménye, amit mindenképp meg kell kóstolni, nem igazán tudtam elképzelni, mi is lehet ez. Pasztell színű?? - nem, mert inkább élénk sárga. És mi köze van a születéshez?? 'nata' - próbálkoztam megfakult olasztudásomból kiindulva.

Nagyjából ennyi információ jutott eszembe elsőre az országról is: Portugália híres a kék kerámiacsempéiről (azulejo), felfedezőiről; kevésbé gazdag ország, mint Nyugat-Európai társai; a portugál emberek nem túl nyitottak, és hangulatukat, életérzésüket fado zenével fejezik ki, mely inkább szomorúságot áraszt; finomak a boraik, illetve az ország eredményes a sportban (fociban). És nem mellesleg az egyik első tanítványom elismert műfordító, portugál nyelven.

Ilyen kevés (leginkább sztereotíp) ismeret esetemben az angol nyelv nem túl magas tudásával párosult, ezért ezt így összekötve, a változtatás reményében, megragadva az Erasmus+, illetve az iskolánk által nyújtott lehetőséget, egy egyhetes angol nyelvtanfolyamot választottam Portóban, a Learning Together iskola szervezésében.

A tanfolyam elsődleges célja a kommunikáció fejlesztése volt. Már az első óra első percében elhangzott, emlékeztetve a tanfolyam elnevezésére (In English, please!), hogy nem lesz nyelvtan, írásbeli házi feladat, csakis beszédgyakorlatok, egész nap. Ez abszolút mértékben megvalósult: napközben a tanfolyamon, délutánonként, esténként pedig a „való életben”. Amilyen témákat az órákon gyakoroltunk a csoport tagjaival (közlekedés, utazás, étkezés, vásárlás), pár órával később már ki is próbálhattuk „élesben” a helyi lakosokkal, vendéglátósokkal, eladókkal.

A V4-es csoportunk (ugyanis fura mód csak magyar, szlovák, cseh és lengyel tanárok választották ezt a tanfolyamot) tagjai nagyon eltérő angoltudással rendelkeztek, és 21-en talán kicsit sokan is voltunk, de ezeket a hátrányokat előnyre fordítottuk: mivel leginkább páros- és csoportmunkában dolgoztuk fel a különböző témákat, nem volt probléma a csoport nagysága. Inkább a pozitívum oldalát emeltük ki: még több kollégát ismerhettünk meg a közép-európai

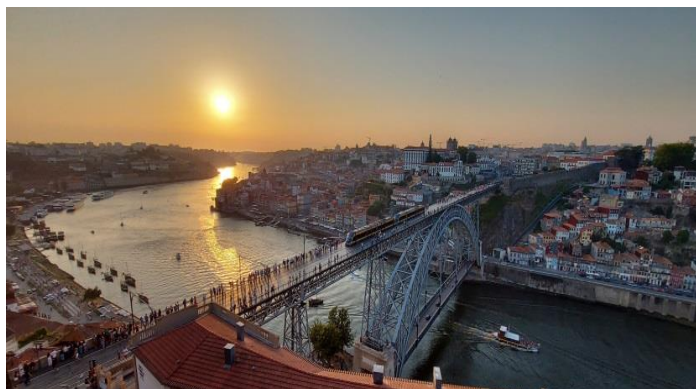
társaságból, akikkel országukról, oktatási rendszerükről, iskolájukról, kulturális szokásokról beszélgettünk. A magasabb angoltudással rendelkezőktől pedig újabb szavakat, kifejezéseket, és – magabiztosságot tanulhattunk.

Nyelvtanárként új módszereket is ellestem, melyeket az óráimba is belecsempészek majd. Mindegyik napot egy-egy téma köré épített fel a tanárunk. Beszéltünk a kulturális szokásokról, annak hasonlóságairól, különbségeiről, átismételtük a közlekedés, utazás, étkezés legfontosabb kifejezéseit, rengeteg kérdést vitattunk meg ezen témakörökön belül beszélgetőpartnerünkkel. A két legérdekesebb csoportfeladat közül az egyikben „terepen” gyakoroltuk a gyalogos közlekedés legfontosabb kifejezéseit, ugyanis meg kellett keresnünk az egyik legszebb portói téren 15-20 üzletet, látványosságot, és szelfit kellett készíteni ezeken a helyeken – így ezek a képek egyben emlékül is szolgálnak majd. A másik csoportfeladatban pedig megálmodtuk álmaink iskoláját.

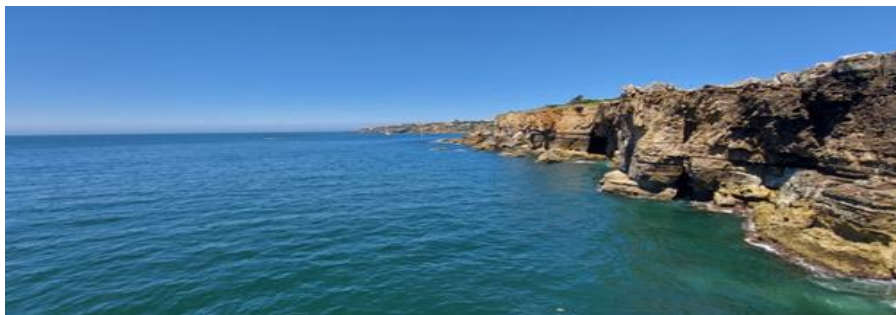

A tanfolyam helyszíne tökéletes választásnak bizonyult. A szervezők segítettek abban, hogy nem csak az angol nyelvet ismerjük meg jobban, hanem egymást és Porto városát is, illetve betekintést nyerjünk a portugál kultúrába és gasztronómiába is. Már a tanfolyam kezdete előtt találkozhattunk egymással egy „icebreaking” célú vacsorán, melyen különleges portugál ételeket kóstolhattunk. Minden nap helyi jellegzetes süteményeket kóstolhattunk a kávészünetben, majd egyik délután borkóstolón, esti buszos városnézésen vehettünk részt, hajózhattunk a Duoro folyón. És az a jég valóban ’megtört’, az órákon elkezdett beszélgetések a kávészünetben, illetve délutánonként, esténként folytatódtak. Társaim unszolására polipot, kagylót kóstoltam (tényleg finom volt), együtt fedeztük fel a méltán híres portói borokat, ismertük meg Portót és a környékbeli településeket. Libegőzés után a naplemente látványát is együtt csodáltuk meg. Minden adott volt egy felejthetetlen estéhez: domboldal, folyó, panoráma a városra, zenészek (akik nem fadot énekeltek), és remek társaság.

A tanfolyamon történő, és az azon kívüli folyamatos angol nyelvű kommunikációnak köszönhetően sokat fejlődött a nyelvtudásom, amit mindenképp szeretnék szinten tartani, vagy épp tovább fejleszteni.

De nemcsak diák voltam ez idő alatt, hanem turista is. Porto alapos megismerése mellett felfedeztem Lisszabon, Cascais, Sintra, Braga, Aveiro városát, gyönyörködtem az óceán egyszer napsütéses, másszor haragos, de mindig szeles partjaiban, és ha csak térdig is, de bemerészkedtem a meglehetősen hideg vízbe. Helyi süteményeket, borokat, tengeri állatokat, halakat kóstoltam. És így tudtam meg, hogy a '*pastel de nata*' az az egyik legismertebb nemzeti édességük, a '*portugál krémes*', kosárka formájú leveles tésztában. És a '*pastel*' sem a halvány, tompa árnyalatra utal, semmi köze nincs hozzá – 'süteményt', 'sült tésztát' jelent. Portugália pedig a változatos, élénk színek országa, gyönyörű, állandó mozgásban lévő városokkal, - melyeknek utcáin lépten nyomon előadásokba, énekesekbe, táncosokba botlunk-, hatalmas embertömeggel, leginkább turistákkal, de ugyanúgy helyiekkel; sejtelmes vagy éppen nyüzsgő óceánparttal. De a legmeghatározóbb talán mégiscsak az óceán és az azulejók kék színe volt.

Lisszabon:

Lisszabon:

Belém – Szent Jeromos kolostor :

Braga:

Aveiro:

